

Brüsszel, 2018. június 20.
(OR. en)

10335/18

Intézményközi referenciaszámok:
2017/0251 (CNS)
2017/0249 (NLE)
2017/0248 (CNS)

FISC 266
ECOFIN 638

FELJEGYZÉS

Küldi:	az elnökség
Címzett:	a Tanács
Biz. dok. sz.:	12882/17 FISC 213 ECOFIN 788 IA 151 - COM(2017) 569 final 12881/17 FISC 212 ECOFIN 787 IA 150 - COM(2017) 568 final 12880/17 FISC 211 ECOFIN 786 IA 149 - COM(2017) 567 final
Tárgy:	<ul style="list-style-type: none"> – Javaslat – A Tanács irányelve a 2006/112/EK irányelvnek a hozzáadottértékadó-rendszer egyes szabályainak harmonizálása és egyszerűsítése tekintetében történő módosításáról, valamint a tagállamok közötti kereskedelem adóztatására vonatkozó végleges rendszer bevezetéséről – Javaslat – A Tanács végrehajtási rendelete a 282/2011/EU végrehajtási rendeletnek a Közösségen belüli ügyletekre vonatkozó egyes adómentességek tekintetében történő módosításáról – Javaslat – A Tanács rendelete a 904/2010/EU rendeletnek a minősített adóalany tekintetében történő módosításáról = Általános megközelítés

---

I. BEVEZETÉS

1. A Bizottság az „Úton egy egységes uniós héaövezet felé – új döntések szükségeltetnek” című, a héára vonatkozó cselekvési tervről szóló, 2016. április 7-i közleményének¹ megfelelően 2017. október 4-én a következő három jogalkotási javaslatot tette közzé:

---

¹ COM (2016) 148 final. Lásd még:
http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/action_plan/index_en.htm.

- i. a 2006/112/EK irányelvnek (a továbbiakban: héairányelv) a hozzáadottértékadó-rendszer egyes szabályainak harmonizálása és egyszerűsítése tekintetében történő módosításáról, valamint a tagállamok közötti kereskedelem adóztatására vonatkozó végleges rendszer bevezetéséről szóló tanácsi irányelvjavaslat²;
  - ii. a 282/2011/EU végrehajtási rendeletnek a Közösségen belüli ügyletekre vonatkozó egyes adómentességek tekintetében történő módosításáról szóló tanácsi végrehajtásirendelet-javaslat³, valamint
  - iii. a 904/2010/EU rendeletnek a minősített adóalany tekintetében történő módosításáról szóló tanácsi rendeletjavaslat.⁴
2. Ez a három jogalkotási javaslat, amelyet a Bizottság a határokon átnyúló ügyletekre vonatkozó hatályos uniós héaszabályok tökéletesítéséről szóló, 2016. november 8-i tanácsi következtetésekre válaszul terjesztett elő, a hatályos rendszer rövid távú javítását célzó, alábbi rendelkezéseket (azaz „gyors megoldásokat”) tartalmazza:
- i. a „vevői készlet” konstrukcióra vonatkozó szabályok egyszerűsítése és harmonizálása;
  - ii. a vevő héaazonosító száma lényeges feltétele lesz a Közösségen belüli termékértékesítés mentesítésének;
  - iii. a láncügyletek egyszerűsítése a jogbiztonság fokozása érdekében; valamint
  - iv. a héamentesség alkalmazása céljából a Közösségen belüli áru fuvarozás bizonyítására vonatkozó szabályok harmonizálása és egyszerűsítése.

A Bizottság többek között azt javasolta, hogy a fenti i., iii. és iv. pontban említett egyszerűsítések csak a minősített adóalanyokkal (a bizottsági javaslatban meghatározott új fogalom) összefüggésben legyenek alkalmazandók.

---

² 12882/17.

³ 12881/17.

⁴ 12880/17 (melyet a 14893/17 dokumentumban foglalt jogalkotási javaslat később módosított azáltal, hogy a 904/2010/EU rendeletet módosító új javaslatot kiegészítette a „minősített adóalanyra” vonatkozó rendelkezésekkel).

3. A Tanács a 2016. november 8-i következtetéseinek 7. pontjában megjegyezte, hogy „az ezen területekre vonatkozó jogalkotási kezdeményezésekkel a végleges uniós héarendszerrel kapcsolatos munka keretében kell foglalkozni, és azokat az első jogalkotási lépésben szükség szerint kell bevezetni; mindez nem gátolhatja a Bizottságot abban, hogy tartsa az e területen végzett munka várható ütemezését.”
4. Éppen ezért a Bizottság az említett jogalkotási javaslatokban a hatályos szabályokra irányuló „gyors megoldások” mellett alaposabban kidolgozta a végleges rendszer fokozatos bevezetésével kapcsolatos elképzelést. Első lépésként a végleges rendszer úgynevezett „sarokköveire” tett javaslatot (lásd a héairányelv módosításáról szóló jogalkotási javaslat 402. cikkét), amelyek értelmében a határokon átnyúló termékértékesítést és szolgáltatásnyújtást a rendeltetési hely szerinti tagállamban adóztatnák meg, az adó fizetésére kötelezett pedig főszabályként az eladó / szolgáltató lenne.
5. A héairányelv hatályos 402. cikke előírja, hogy a jelenlegi átmeneti héarendszer helyébe a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás származási tagállama szerinti adózásra alapuló végleges szabályozás lép majd. Lényegében e cikknek a Bizottság által javasolt új szövege értelmében a tagállamok közötti kereskedelemre alkalmazandó átmeneti héarendszer helyébe a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás rendeltetési helye szerinti tagállamban történő adóztatáson alapuló végleges szabályozás lépne.
6. Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és az Európai Parlamentnek a jogalkotási javaslatokkal kapcsolatos véleménye még várat magára.

II. A HELYZET ÁLLÁSA

7. A „gyors héamegoldásokra” vonatkozó javaslatcsomaggal kapcsolatos tárgyalások során a tagállamok úgy ítélték meg, hogy a szóban forgó bizottsági javaslatoknak a minősített adóalannyal kapcsolatos rendelkezéseit a végleges héarendszer technikai részleteire vonatkozó azon jogalkotási javaslatokkal összefüggésben szükséges és helyénvaló megvitatni, amelyeket a Bizottság 2018. május 25-én terjesztett elő. E körülmények között ezért indokoltnak és szükségesnek tartották, hogy a mihamarabbi eredmények és a fontosabb héakérdések megoldása érdekében a „gyors héamegoldásokra” vonatkozó bizottsági javaslatcsomag lényegével kapcsolatos munka terén történjen előrelépés azzal a kikötéssel, hogy a javaslatoknak a minősített adóalannyal kapcsolatos fennmaradó részéről további megbeszéléseket kell majd folytatni a végleges héarendszer részleteit szabályozó jogalkotási javaslatokkal összefüggésben.

8. Továbbá az Állandó Képviselők Bizottságának 2018. június 14-i⁵ és 2018. június 20-i⁶ ülését követően az elnökség megállapította, hogy – a kompromisszum jegyében – minden delegáció és a Bizottság is egyet tudott érteni azzal, hogy a héairányelv 402. cikkét hagyják el a kompromisszumos szövegből, és arról a végleges héarendszer részleteire vonatkozó jogalkotási javaslatok összefüggésében folytassanak megbeszéléseket. Az elnökség megállapította, hogy e változtatással a legtöbb tagállamnak módjában áll támogatni a négy „gyors megoldást”.
9. Megállapítást nyert azonban az is, hogy – a Bizottságot is beleértve – minden delegáció el tudja fogadni az elnökségi kompromisszumos szöveget a költségmegosztási mechanizmusra vonatkozó rendelkezések (a módosított héairányelv 137a. cikke és (7a) preambulumbekzdése) szövegének kivételével, amely az egyetlen lezáratlan kulcskérdés, és amelyet e feljegyzés III. része ismertet. Ezek a rendelkezések több tagállam számára elfogadhatatlannak tűnnek és a Bizottságnak sem állt módjában támogatni őket.
10. A fentiek alapján, valamint az Állandó Képviselők Bizottságának 2018. június 14-i és 2018. június 20-i ülését követően a delegációkkal tartott kétoldalú egyeztetések nyomán az elnökség újabb kísérletet tesz arra, hogy a Tanács keretében általános megközelítés alakuljon ki erről a javaslatcsomagról. A „gyors héamegoldásokra” vonatkozó javaslatcsomag legutóbbi kompromisszumos szövegét e feljegyzés melléklete tartalmazza. A 137a. cikk és a (7a) preambulumbekzdés zárójelben maradt az Állandó Képviselők Bizottságának megbeszéléseire figyelemmel.

III. KULCSKÉRDÉS – RÉSZLETES MAGYARÁZAT

Költségmegosztási mechanizmus – héamentesség az egyazon tagállamban letelepedett személyek önálló csoportjai részére (a héairányelv 137a. cikke; a módosító irányelv (7a) preambulumbekzdése)

11. Az egyetlen, még lezáratlan kulcskérdés az, hogy az „5. gyors megoldás” (a költségmegosztási mechanizmus) beillesztésre kerüljön-e a szövegbe.

---

⁵ 9822/18 FISC 253 ECOFIN 580 LIMITE.

⁶ 0204/18 FISC 263 ECOFIN 628 LIMITE.

12. Egyes delegációk ismételten azt kérték, hogy az elnökség a javaslatcsomaggal kapcsolatos átfogó kompromisszum részeként egészítse ki a kompromisszumos szövegét a héairányelv egy újabb módosításával és illessze be a 137a. cikket.
13. A héairányelv új 137a. cikke lényegében egy olyan szabályt tartalmazna, amely a versenytorzulással szemben megfelelő biztosítékok nyújtása mellett lehetővé tenné, hogy a tagállamok választható módon arról rendelkezzenek, hogy a személyek olyan önálló csoportjai, amelyek szolgáltatásaikat közösen nyújtják és tagjaik között megosztják a költségeket, héamentességben részesülhessenek.
14. Néhány delegáció jelezte, hogy ez a fakultatív szabály csak abban az esetben lenne számukra elfogadható, ha a területiség elvén alapuló olyan megfelelő rendelkezés (137a. cikk (2) bekezdés) társulna hozzá, amely e választható költségmegosztási mechanizmusnak az alkalmazási körét az olyan tagállam területén letelepedett személyek önálló csoportjaira és azok tagjaira korlátozná, amely élni kíván ezzel a lehetőséggel.
15. Az említett delegációk szerint ez a korlátozás azzal lenne indokolható, hogy egyfelől gondoskodni kell róla, hogy az érintett adóalanyok és az adóhatóságok a költségmegosztásra vonatkozó említett szabályokat megfelelően és következetesen alkalmazzák, másfelől pedig garantálni kell az adókijátszás, az adókikerülés, illetve az adóvisszaélések kockázatainak elhárítása érdekében végzett adóügyi ellenőrzés hatékonyságát. Ez a korlátozás ugyanakkor fenntartaná azoknak a tagállamoknak az adóztatási jogát, amelyek úgy döntenek, hogy nem élnek a lehetőséggel.
16. Mindazonáltal az Állandó Képviselők Bizottságának 2018. június 14-i és 2018. június 20-i ülésén néhány delegáció nem tudta elfogadni a 137a. cikk beillesztését a héairányelvbe azzal az indokkal, hogy erről a rendelkezésről a Bizottság nem végzett hatásvizsgálatot, mivel a 137a. cikk és a (7a) preambulumbekkezdés nem képezte részét a Bizottság eredeti jogalkotási javaslatának.
17. Ezenkívül az Állandó Képviselők Bizottságának 2018. június 20-i ülésén a Bizottság jelezte, hogy ellenzi a 137a. cikk beillesztését az elnökségi kompromisszumos szövegbe.

IV. KÖVETKEZŐ LÉPÉSEK

18. A fentiekre figyelemmel az elnökség reméli, hogy az e feljegyzés III. részében ismertetett kulcskérdést a Tanácsnak – a kompromisszum jegyében – módjában áll megoldania.
19. Felkérjük a Tanácsot, hogy:
- találjon megoldást az e feljegyzés III. részében tárgyalt kulcskérdésre,
  - az e feljegyzés mellékletében foglalt kompromisszumos szöveg alapján érjen el megállapodást a szóban forgó jogalkotási javaslatokra vonatkozó általános megközelítésről annak érdekében, hogy az Európai Parlament véleményének kézhezvételét és a jogász-nyelvész szakértők általi ellenőrzést követően el lehessen fogadni a jogalkotási aktusok tervezeteit.
-

TERVEZET

A TANÁCS IRÁNYELVE

a 2006/112/EK irányelvnek a hozzáadottértékadó-rendszer egyes szabályainak harmonizálása és egyszerűsítése tekintetében történő módosításáról, valamint a tagállamok közötti kereskedelem adóztatására vonatkozó [végleges rendszer bevezetéséről]

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 113. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek részére való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére⁷,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére⁸,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

---

⁷ HL C [...], [...], [...]. o.

⁸ HL C [...], [...], [...]. o.

- (1) Amikor a Tanács 1967-ben, a 67/227/EGK⁹ és a 67/228/EGK¹⁰ tanácsi irányelvvel elfogadta a hozzáadottérték-adó (a továbbiakban: héa) közös rendszerét, kötelezettséget vállalt egy olyan végleges héarendszer létrehozására, amely az Európai Közösség egészén belül ugyanúgy működne, mint egy egyetlen tagállamon belül működő rendszer. Tekintve, hogy sem a politikai, sem a technikai feltételek nem voltak adottak egy ilyen rendszer megalkotásához, amikor 1992 végére felszámolták a tagállamok közötti fiskális határokat, átmeneti héaszabályozást fogadtak el. A jelenleg hatályos 2006/112/EK tanácsi irányelv¹¹ előírja, hogy az átmeneti szabályokat végleges szabályozással kell felváltani.
- (2) A Bizottság a héára vonatkozó cselekvési tervével¹² összhangban javaslatot terjesztett elő egy olyan, a határokon átnyúló, vállalkozások közötti kereskedelem tagállamok közötti lebonyolítására alkalmazandó, végleges héarendszer elemeire vonatkozóan, amely a határokon átnyúló termékértékesítésnek a rendeltetési hely szerinti tagállamban történő adóztatásának elvén alapulna.
- (3) [...]

---

⁹ A Tanács 1967. április 11-i 67/228/EGK második irányelve a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – a közös hozzáadottértékadó-rendszer struktúrájáról és alkalmazási módjairól (HL 71., 1967.4.14., 1303. o.).

¹⁰ A Tanács 1967. április 11-i 67/227/EGK első irányelve a tagállamok forgalmi adókra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról (HL 71., 1967.4.14., 1301. o.).

¹¹ A Tanács 2006. november 28-i 2006/112/EK irányelve a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11., 1. o.).

¹² A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak egy, a héára vonatkozó cselekvési tervről: „Úton egy egységes uniós héaövezet felé – új döntések szükségeltetnek” (COM(2016) 148 final, 2016. április 7.).

- (4) A Tanács a 2016. november 8-i következtetéseiben¹³ felkérte a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a határokon átnyúló ügyletekre vonatkozó uniós héaszabályok tökéletesítésére a héaazonosító számnak a Közösségen belüli értékesítések mentességével összefüggésben betöltött szerepe, a „vevői készlet” konstrukció, a láncügyletek és a fuvarozásnak a Közösségen belüli ügyletek mentesítése céljából történő bizonyítása tekintetében.
- (5) Tekintettel e felkérésre, valamint arra, hogy az Unión belüli kereskedelemre vonatkozó végleges héarendszer bevezetése több évet vesz igénybe, helyénvaló elfogadni ezeket az egyes rendelkezéseknek a vállalkozások érdekében történő harmonizálására és egyszerűsítésére irányuló különös intézkedéseket.
- (6) A „vevői készlet” kifejezés arra a helyzetre utal, amikor a termékek másik tagállamba történő fuvarozásának időpontjában az eladó már tudja, hogy ki a termékeket megvásárló személy, akinek a részére a termékeket később, a rendeltetési hely szerinti tagállamba való megérkezésüket követően értékesíti. Ez a helyzet jelenleg egy (a termékek indulási helye szerinti tagállamban történő) vélelmezett értékesítést és egy (a termékek érkezési helye szerinti tagállambeli) vélelmezett, Közösségen belüli beszerzést, majd ezeket követően egy, az érkezés helye szerinti tagállamban teljesített „belföldi” értékesítést jelent, és az eladónak ez utóbbi tagállamban héaazonosító számmal kell rendelkeznie. Mindezek elkerülésére az érintett ügyleteket – amennyiben azokra két adóalany között kerül sor – bizonyos feltételek mellett indokolt lenne úgy tekinteni, hogy egy, az indulási hely szerinti tagállamban teljesített héamentes értékesítést és egy, az érkezési hely szerinti tagállamban történő Közösségen belüli beszerzést foglalnak magukban.
- (7) A láncügyletek olyan egymást követő termékértékesítések, amelyek során a termékek egyetlen Közösségen belüli fuvarozás tárgyát képezik. Célszerű úgy rendelkezni, hogy a termékek Közösségen belüli mozgása csak az egyik értékesítéshez kapcsolódjon, és kizárólag ezen értékesítés tekintetében lehessen igénybe venni a Közösségen belüli értékesítésekre biztosított héamentességet. A lánc többi elemét alkotó értékesítéseket indokolt megadóztatni, és esetükben előírható, hogy az eladónak héaazonosító számmal kelljen rendelkeznie az értékesítés helye szerinti tagállamban. Annak elkerülésére, hogy a tagállamok különböző megközelítéseket alkalmazzanak, ami kettős adóztatáshoz vagy az adóztatás elmaradásához vezethet, továbbá a jogbiztonságnak a gazdasági szereplők érdekében történő növelése céljából közös szabályként elő kell írni, hogy – bizonyos feltételek teljesülése esetén – a termékek fuvarozását az ügyletek láncán belül egyetlen értékesítéshez kell hozzárendelni.

---

¹³ A Tanács 2016. november 8-i következtetése a határokon átnyúló ügyletekre vonatkozó hatályos uniós héaszabályok tökéletesítéséről (14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023, 2016. november 9.).

[(7a) A végleges héarendszerre történő javasolt átállás szem előtt tartásával, valamint tekintettel arra, hogy a csoportos héaalanyiság szabályainak alkalmazása esetleg nem elégíti ki kellő mértékben egyes gazdasági ágazatok gazdasági igényeit, a tagállamoknak lehetőséget kell kapniuk annak előírására, hogy személyek olyan önálló csoportjai, amelyek tagjai megosztják maguk között a költségeket, héamentességben részesülhessenek. Ez az üzleti vagy szervezeti döntésektől függetlenül biztosítaná az adósemlegességet az érintett gazdasági tevékenységek vonatkozásában. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy bizonyos feltételek megléte esetén és a héamentességekre vonatkozó hatályos szabályok sérelme nélkül a személyek önálló csoportjai számára engedélyezzék az ilyen költségmegosztási mechanizmust. Mindazonáltal védzáradékot kell bevezetni annak érdekében, hogy kizárják az említett rendelkezés alkalmazását – tekintettel annak fakultatív jellegére – olyan esetekben, amikor valószínűsíthetően torzítaná a versenyt. Ezenkívül arányos és helyes lenne, ha ezt a lehetőséget olyan értékesítések mentesítésére korlátoznák, amelyeket a lehetőséggel élő tagállam területén letelepedett személyek önálló csoportjai és ezek tagjai végeznek a költségmegosztási mechanizmus keretében. Erre a korlátozásra azért van szükség, mert biztosítani kell, hogy az érintett adóalanyok és az adóhatóságok helyesen és egyszerűen alkalmazzák e szabályokat, továbbá garantálni kell, hogy az adóügyi ellenőrzés hatékony legyen az adókijátszás, adókikerülés és adóvisszaélés kockázataival szemben. Emellett az ilyen korlátozás révén megmaradna azon tagállamok adóztatási joga, amelyek nem élnek a szóban forgó lehetőséggel. Mivel a jelenlegi körülmények között e célkitűzések nem teljesíthetők más, ugyanilyen hatékony módon, a költségmegosztási mechanizmusra vonatkozó említett héaszabályok – a fenti korlátozást is beleértve – alkalmasak a megjelölt célok elérésére és nem lépnek túl az ehhez szükséges mértéken.]

- (8) Ami a héaazonosító számnak a Közösségen belüli kereskedelem keretében végzett termékértékesítés mentesítésével összefüggő szerepét illeti, a javaslat szerint indokolt, hogy a termékeknek az értékesítés helye szerinti tagállamon kívülre történő fuvarozásán túlmenően a mentesség alkalmazásának az is érdemi – és nem csupán alaki – feltétele legyen, hogy a termékeket beszerző személy számára a termékfuvarozás megkezdésének helye szerinti tagállamtól eltérő tagállam által kiadott héaazonosító szám szerepeljen a héainformációcsere-rendszerben (VIES). A VIES-bejegyzés fontos szerepet játszik továbbá abban, hogy az érkezés helye szerinti tagállam információkkal rendelkezzen a termékeknek a területén való jelenlétéről, ezért egyúttal az Unióban folytatott csalás elleni küzdelemnek is meghatározó eleme. A tagállamoknak ezért biztosítaniuk kell, hogy amennyiben az eladó nem teljesíti a VIES-bejegyzéssel kapcsolatos kötelezettségét, a mentességet nem indokolt megadni, kivéve, ha az eladó jóhiszeműen jár el, azaz megfelelően meg tudja indokolni az illetékes adóhatóságok számára az összesítő nyilatkozatot érintő hiányosságokat, ami egyúttal azt is jelentheti, hogy közli a 264. cikkben előírt helyes információt.
- (9) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen a héaszabályozásnak a határokon átnyúló, vállalatok közötti kereskedelemmel összefüggésben történő tökéletesítését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az említett célok eléréséhez szükséges mértéket.

- (10) A tagállamok és a Bizottság magyarázó dokumentumokról szóló 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatának¹⁴ megfelelően a tagállamok vállalták, hogy indokolt esetben az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez az irányelv egyes elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot magyarázó egy vagy több dokumentumot mellékelnek. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok megküldése indokolt.
- (11) A 2006/112/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2006/112/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az irányelv a következő 17a. cikkel egészül ki:

„17a. cikk

- (1) Nem minősül ellenérték fejében történő termékértékesítésnek az, ha valamely adóalany a vállalkozásának vagyonát képező termékeket „vevői készlet” konstrukció keretében egy másik tagállamba továbbít.

---

¹⁴ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

- (2) E cikk alkalmazásában „vevői készlet” konstrukció akkor áll fenn, ha teljesülnek a következő feltételek:
- a) valamely adóalany vagy a megbízásából eljáró harmadik fél termékeket ad fel vagy fuvaroz egy másik tagállamba abból a célból, hogy a szóban forgó termékeket ott egy későbbi szakaszban, megérkezésük után egy másik adóalany részére értékesítse, mely utóbbi a két adóalany közötti hatályos megállapodásnak megfelelően tulajdonjogot formálhat e termékekre;
  - b) a termékeket feladó vagy fuvarozó adóalany gazdasági tevékenységének székhelye nem abban a tagállamban van, amelybe a termékeket feladja vagy fuvarozza, és ott nem rendelkezik állandó telephellyel sem;
  - c) az az adóalany, akinek a részére a termékértékesítést szánják, héaazonosító számmal rendelkezik abban a tagállamban, amelybe a termékeket feladják vagy fuvarozzák, és mind a neve, mind a szóban forgó tagállam által számára kiadott héaazonosító szám ismert a b) pontban említett adóalany előtt a feladás vagy a fuvarozás megkezdésének időpontjában;
  - d) a termékeket feladó vagy fuvarozó adóalany bejegyzi a termékek továbbítását a 243. cikk (3) bekezdésében előírt nyilvántartásba, és a 262. cikk (2) bekezdése szerinti összesítő nyilatkozatban feltünteti a termékeket megvásárló adóalany nevét és az ezen adóalany számára azon tagállam által kiadott héaazonosító számot, amelybe a termékeket feladta vagy fuvarozta.
- (3) Ha a (2) bekezdésben foglalt feltételek teljesülnek, a következő szabályokat kell alkalmazni a termékek feletti tulajdonosi rendelkezési jognak az ugyanazon bekezdés c) pontjában említett adóalanyra történő átruházásakor, feltéve, hogy a továbbításra a (4) bekezdésben említett határidőn belül sor kerül:

- a) úgy kell tekinteni, hogy az az adóalany, aki – vagy akinek a megbízásából egy harmadik személy – a termékeket feladta vagy fuvarozta, a 138. cikk (1) bekezdésének megfelelően termékértékesítést végez abban a tagállamban, amelyből a termékeket feladták vagy elfuvarozták;
  - b) úgy kell tekinteni, hogy az az adóalany, akinek részére a termékek értékesítésre kerülnek, Közösségen belüli termékbeszerzést végez abban a tagállamban, amelybe a termékeket feladták vagy fuvarozták.
- (4) Amennyiben a termékek azon tagállamba való megérkezését követő 12 hónapon belül, amelybe a termékeket feladták vagy fuvarozták, a termékeket nem értékesítették annak az adóalanynak, akinek a részére azokat szánták a (2) bekezdés c) pontjában és a (6) bekezdésben említettek szerint, és nem merült fel a (7) bekezdésben szereplő körülmények egyike sem, úgy kell tekinteni, hogy a 12 hónapos időszak leteltét követő napon megtörténik a 17. cikk szerinti továbbítás.
- (5) Nem tekinthető úgy, hogy megtörténik a 17. cikk szerinti továbbítás, amennyiben teljesülnek az alábbi feltételek:
- a) a termékekkel való rendelkezés joga nem került átruházásra és a szóban forgó termékeket visszaküldik abba a tagállamba, amelyből azokat fuvarozták vagy feladták, a (4) bekezdésben említett határidőn belül, és
  - b) az az adóalany, aki feladta vagy fuvarozta a termékeket, bejegyzi azok visszaküldését a 243. cikk (3) bekezdésében előírt nyilvántartásba.

- (6) Amennyiben a (4) bekezdésben említett időtartamon belül a (2) bekezdés c) pontjában említett adóalany helyébe másik adóalany lép, nem tekinthető úgy, hogy megtörténik a 17. cikk szerinti továbbítás abban az időpontban, amikor az egyik adóalany helyébe másik adóalany lép, feltéve, hogy:
- a) teljesül a (2) bekezdésben szereplő valamennyi egyéb alkalmazandó feltétel; és
  - b) a (2) bekezdés b) pontjában említett adóalany bejegyzti a 243. cikk (3) bekezdésében előírt nyilvántartásba azt, hogy az egyik adóalany helyébe másik adóalany lépett.
- (7) Amennyiben a (4) bekezdésben említett határidőn belül olyan helyzet áll elő, hogy már nem teljesül a (2) és a (6) bekezdésben meghatározott feltételek valamelyike, úgy kell tekinteni, hogy megtörténik a 17. cikk szerinti terméktovábbítás abban az időpontban, amikor a szóban forgó feltétel már nem teljesül.

Ha a termékeket a (2) bekezdés c) pontjában vagy a (6) bekezdésben említett adóalanytól eltérő személy részére értékesítik, úgy kell tekinteni, hogy a (2) és a (6) bekezdésben meghatározott feltételek az ezt az értékesítést közvetlenül megelőző időponttól kezdve már nem teljesülnek.

Ha a termékeket egy olyan országba adják fel vagy fuvarozzák, amely eltér attól a tagállamtól, amelyből azokat eredetileg indították, úgy kell tekinteni, hogy a (2) és a (6) bekezdésben meghatározott feltételek a termékek másik országba történő feladása vagy fuvarozása kezdetét közvetlenül megelőző időponttól kezdve már nem teljesülnek.

A termékek megsemmisülése, elvesztése vagy ellopása esetén úgy kell tekinteni, hogy a (2) és a (6) bekezdésben meghatározott feltételek már nem teljesülnek attól a naptól kezdődően, amelyen a termékek ténylegesen eltűntek vagy megsemmisültek, és abban az esetben, ha lehetetlen meghatározni ezt a napot, attól a naptól kezdődően, amelyen kiderült, hogy a termékek megsemmisültek vagy elvesztek.

2. Az irányelv a következő 36a. cikkel egészül ki:

36a. cikk

- (1) Amennyiben ugyanazokat a termékeket egymást követően értékesítik és a szóban forgó termékeket egyik tagállamból egy másik tagállamba adják fel vagy fuvarozzák közvetlenül az első eladótól a lánc legvégén álló fogyasztónak, a feladás vagy fuvarozás csak a közbenső szereplő részére történő értékesítés vonatkozásában vehető számításba.
- (2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a feladás vagy fuvarozás csak a termékek közbenső szereplő általi értékesítése vonatkozásában vehető számításba, amennyiben a közbenső szereplő közölte az eladójával a számára az által a tagállam által kiadott héaazonosító számot, amelyből a termékeket feladják vagy fuvarozzák.
- (3) E cikk alkalmazásában »közbenső szereplő«: a lánc egyik – az első eladótól eltérő – eladója, aki feladja vagy fuvarozza a termékeket, vagy akinek a megbízásából valamely harmadik személy ezt elvégzi.
- (4) Az ebben a cikkben szereplő rendelkezések nem alkalmazandók a 14a. cikkben szereplő helyzetekre.

[(3) Az irányelv a következő 137a. cikkel egészül ki:]

[137a. cikk

- (1) Minden tagállam adómentességben részesítheti azon szolgáltatásokat, amelyeket személyek olyan önálló csoportjai nyújtanak, amelyek tevékenysége adómentes vagy amely tevékenységet nem adóalanyként végzik, annak érdekében, hogy tagjaiknak az említett tevékenység gyakorlásához közvetlenül szükséges szolgáltatásokat nyújtsanak, feltéve, hogy e csoportok tagjaiktól kizárólag a közös költségek szigorúan rájuk eső részének megtérítését követelik meg, és hogy az adómentesség nem eredményezi a verseny torzulását.

- (2) Az (1) bekezdés csak olyan szolgáltatásokra vonatkozhat, amelyeket az adómentességet nyújtó tagállam területén letelepedett személyek önálló csoportjai nyújtanak olyan tagjaiknak, amelyek letelepedtek ugyanennek a tagállamnak a területén.]

4. A 138. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

- „(1) A tagállamok héamentességben részesítik a termékértékesítést, ha a termékeket az eladó vagy a termékeket beszerző személy, vagy megbízásukból más személy adta fel vagy fuvarozta az érintett tagállam területén kívülre, de a Közösség területén belülre, feltéve, hogy teljesülnek a következő feltételek:
- a) a termékeket egy másik adóalany vagy nem adóalany jogi személyként eljáró személy részére értékesítik egy, a termékek feladásának vagy fuvarozásának megkezdése szerinti tagállamtól eltérő tagállamban;
  - b) az az adóalany vagy nem adóalany jogi személy, akinek a részére az értékesítés történik, héaazonosító számmal rendelkezik egy, a termékek feladásának vagy fuvarozásának megkezdése szerinti tagállamtól eltérő tagállamban és ezt a héaazonosító számot közölte az eladóval;
- (1a) Az (1) bekezdésben előírt héamentesség nem alkalmazandó abban az esetben, ha az eladó nem tett eleget a 262. és a 263. cikkben előírt azon kötelezettségnek, amely szerint összesítő nyilatkozatot kell benyújtania, vagy ha az általa benyújtott összesítő nyilatkozat ennek az értékesítésnek a vonatkozásában nem a helyes információkat tünteti fel a 264. cikkben előírtaknak megfelelően, kivéve ha az eladó megfelelően és az illetékes hatóságok számára kielégítő módon meg tudja indokolni ezt a hiányosságot.”

5. A 243. cikk az alábbi (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Minden adóalany, aki termékeket továbbít a 17a. cikkben említett, „vevői készlet” konstrukció keretében, köteles olyan nyilvántartást vezetni, amelynek a segítségével az adóhatóságok ellenőrizni tudják az említett cikk helyes alkalmazását.

Minden adóalany, akinek a részére a 17a. cikkben említett, „vevői készlet” konstrukció keretében termékeket értékesítenek, köteles nyilvántartást vezetni az érintett termékekről.”

6. A 262. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„262. cikk

- (1) Minden, héaazonosító számmal rendelkező adóalanynak összesítő nyilatkozatot kell benyújtania, amely tartalmazza a következő információkat:
- a) azok a héaazonosító számmal rendelkező vevők, akik részére a 138. cikk (1) bekezdésében és (2) bekezdésének c) pontjában foglalt feltételek szerint terméket értékesített;
  - b) azok a héaazonosító számmal rendelkező személyek, akiknek olyan terméket értékesített, amelyet részére a 42. cikk szerinti, Közösségen belüli beszerzés útján értékesítettek;
  - c) azok a héaazonosító számmal rendelkező adóalanyok és nem adóalany jogi személyek, akik részére olyan szolgáltatást nyújtott, amely nem héamentes abban a tagállamban, ahol az ügylet adóztatandó, és amely után a szolgáltatást igénybe vevő a 196. cikk alapján adó fizetésére kötelezett.

- (2) Az (1) bekezdésben említett információkon kívül minden adóalanyok számára információkat kell benyújtania azoknak az adóalanyoknak a hűségazonosító számáról, akik részére azokat a termékeket szánták, amelyeket a 17a. cikkben szereplő feltételek mellett, „vevői készlet” konstrukció keretében adtak fel vagy fuvaroztak, továbbá a benyújtott információkban bekövetkezett minden változásról.”

7. [...]

8. [...]

9. A 403. és a 404. cikket el kell hagyni.

2. cikk

(1) A tagállamok legkésőbb 2019. december 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

Ezeket a rendelkezéseket 2020. január 1-jétől alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben,

a Tanács részéről

az elnök

TERVEZET

A TANÁCS VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

a 282/2011/EU végrehajtási rendeletnek a Közösségen belüli ügyletekre vonatkozó egyes adómentességek tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelvre¹⁵ és különösen annak 397. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) A Bizottság a héára vonatkozó cselekvési tervében¹⁶ bejelentette, hogy javaslatot kíván előterjeszteni a tagállamok közötti, határokon átnyúló, vállalkozások közötti kereskedelemre vonatkozó végleges hozzáadottértékadó-rendszerre (héarendszerre) vonatkozóan. A Tanács a 2016. november 8-i következtetéseiben¹⁷ felkérte a Bizottságot, hogy még az említett javaslat előterjesztése előtt tegyen javaslatot a határokon átnyúló ügyletekre vonatkozó uniós héaszabályok tökéletesítésére, többek között a Közösségen belüli ügyletekre vonatkozó adómentességek tekintetében.
- (2) A 2006/112/EK irányelv számos feltételt határoz meg arra vonatkozóan, hogy bizonyos Közösségen belüli ügyletek keretében folytatott termékértékesítések esetében mentességet lehessen biztosítani a héa alól. E feltételek egyike az, hogy a termékeket egyik tagállamból egy másikba kell fuvarozni vagy feladni.

---

¹⁵ HL L 347., 2006.12.11., 1. o.

¹⁶ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak egy, a héára vonatkozó cselekvési tervről: „Úton egy egységes uniós héaövezet felé – új döntések szükségeltetnek” (COM(2016) 148 final, 2016. április 7.).

¹⁷ A Tanács 2016. november 8-i következtetése a határokon átnyúló ügyletekre vonatkozó hatályos uniós héaszabályok tökéletesítéséről (14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023, 2016. november 9.).

- (3) A határokon átnyúló ügyletekkel kapcsolatos adómentességek alkalmazására vonatkozóan azonban a tagállamok eltérő megközelítéseket alkalmaznak, ez pedig nehézségeket és jogbizonytalanságot okoz a vállalkozások számára. Ez ellentétes az Unión belüli kereskedelem fokozásának és az adóhatárok megszüntetésének céljával. Ezért fontos meghatározni és harmonizálni azokat a feltételeket, amelyek alapján az adómentességek alkalmazhatók.
- (4) Mivel a határokon átnyúló héacsalás elsősorban a Közösségen belüli értékesítések adómentességével függ össze, meg kell határozni bizonyos körülményeket, amelyek fennállásakor a termékeket úgy kell tekinteni, mint amelyeket az értékesítés helye szerinti tagállam területéről fuvaroznak vagy adnak fel.
- (5) Annak érdekében, hogy a vállalkozások számára gyakorlati megoldást, az adóhatóságok számára pedig megfelelő biztosítékot lehessen nyújtani, a 282/2011/EU végrehajtási rendeletbe¹⁸ két megcáfolható feltételezés kerül bevezetésre.
- (6) Célszerű, hogy a helyes alkalmazás biztosítása érdekében a „vevői készlet” konstrukcióra vonatkozó egyszerűsítést megfelelő nyilvántartási kötelezettségek előírása kísérje.
- (7) A 282/2011/EU végrehajtási rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

---

¹⁸ A Tanács 2011. március 15-i 282/2011/EU végrehajtási rendelete a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv végrehajtási intézkedéseinek megállapításáról (HL L 77., 2011.3.23., 1. o.).

1. cikk

A 282/2011/EU végrehajtási rendelet VIII. fejezete a következő 2a. szakasszal egészül ki:

„2a. SZAKASZ

A Közösségen belüli ügyletekre vonatkozó adómentesség

(A 2006/112/EK irányelv 138–142. cikke)

45a. cikk

(1) A 2006/112/EK irányelv 138. cikkében megállapított adómentességek alkalmazása céljából a következő körülmények valamelyikének fennállása esetén feltételezni kell, hogy a termékeket valamely tagállamból a területén kívül, de a Közösség területén belül található célállomásra adták fel vagy fuvarozták:

- a) az eladó jelzi, hogy a terméket ő vagy egy, a nevében eljáró harmadik személy fuvarozta vagy adta fel, és hogy birtokában van a (3) bekezdés a) pontjában említettek közül legalább két olyan, egymásnak nem ellentmondó bizonyítéknak, amelyeket mind egymástól, mind a vevőtől és az eladótól is független két fél állított ki, vagy pedig hogy egyszerre birtokában van a fuvarozást vagy a feladást megerősítő, a (3) bekezdés a) pontjában említett dokumentumok közül egynek és a (3) bekezdés b) pontjában említett bármely, az előbbinek nem ellentmondó bizonyítéknak, amelyeket egymástól, valamint az eladótól és a vevőtől is független két fél adott ki;

- b) az eladó birtokában van a következőknek:
- i. a terméket megvásárló személytől származó olyan írásbeli nyilatkozat, amely igazolja, hogy a terméket ő vagy egy, a nevében eljáró harmadik személy fuvarozta vagy adta fel, és amelyen szerepel a termék rendeltetési helye szerinti tagállam. Ennek a dokumentumnak tartalmaznia kell a kiállítás napját, a vevő nevét és címét, a termékek mennyiségét és jellegét, a termékek megérkezésének idejét és helyét, valamint közlekedési eszköz értékesítése esetén annak azonosító számát és a vevő nevében a termékeket átvevő személy azonosító adatait;
  - ii. a (3) bekezdés a) pontjában említettek közül legalább két olyan, egymásnak nem ellentmondó bizonyíték, amelyeket mind egymástól, mind a vevőtől és az eladótól is független két fél állított ki, vagy pedig egyszerre birtokában van a fuvarozást vagy a feladást megerősítő, a (3) bekezdés a) pontjában említett dokumentumok közül egynek és a (3) bekezdés b) pontjában említett bármely, az előbbinek nem ellentmondó bizonyítéknak, amelyeket egymástól, valamint az eladótól és a vevőtől is független két fél adott ki.

A terméket megvásárló személynek a b) pont i. alpontjában említett írásbeli nyilatkozatot legkésőbb az értékesítést követő hónap 10. napján kell benyújtania az eladónak.

- (2) Az (1) bekezdés szerinti feltételezést az adóhatóság megcáfolhatja.
- (3) Az (1) bekezdés alkalmazásában a következőket lehet elfogadni a fuvarozás vagy feladás bizonyítékeként:

- a) a termékek fuvarozására vagy feladására vonatkozó dokumentumok, mint például az aláírt CMR-dokumentum vagy CMR-fuvarlevél, a fuvarlevél, a légi teherszállítási számla, az áru fuvarozója által kiállított számla;
- b) egyéb dokumentumok:
  - i. a termékek fuvarozására vagy feladására vonatkozó biztosítási kötvény vagy az áru fuvarozásának vagy feladásának kifizetését igazoló banki dokumentumok;
  - ii. közigazgatási hatóság, például közjegyző által kiállított közokirat, amely megerősíti a termékek rendeltetési hely szerinti tagállamba való megérkezését;
  - iii. a rendeltetési hely szerinti tagállamban a raktárengedélyes által kiállított átvételi elismervény, amely igazolja a termékeknek az adott tagállamban való tárolását.

X. FEJEZET

AZ ADÓALANYOK ÉS EGYES NEM ADÓALANYOK KÖTELEZETTSÉGEI

(A 2006/112/EK IRÁNYELV XI. CÍME)

1a. SZAKASZ

Általános követelmények

(242–243. cikk)

54a. cikk

(1) A 2006/112/EK irányelv 243. cikke (3) bekezdésében említett azon nyilvántartásban, amelyet minden olyan adóalanyak vezetnie kell, aki a „vevői készlet” konstrukció szerinti árutovábbítást végez, a következő információkat kell szerepeltetni:

- a) az a tagállam, amelyből a termékeket feladták vagy elfuvarozták, valamint a termékek feladásának vagy fuvarozásának az időpontja;

- b) annak az adóalanynak a héaazonosító száma, akinek a részére a termékeket szánják, mely azonosító számot az a tagállam állította ki, amelybe a terméket feladják vagy fuvarozzák;
  - c) annak a tagállamnak a megnevezése, amelybe a terméket feladják vagy fuvarozzák, a raktárengedélyes héaazonosító száma, annak a raktárnak a címe, ahol a termékeket érkezéskor tárolják, valamint a termékek raktárba való beérkezésének az időpontja;
  - d) a raktárba beérkezett termékek értéke, megnevezése és mennyisége;
  - e) annak az adóalanynak a héaazonosító száma, aki a b) pontban említett személy helyébe lép a 2006/112/EK irányelv 17a. cikke (6) bekezdésében említett feltételek mellett;
  - f) az adóalap, az értékesített termékek megnevezése és mennyisége, a 2006/112/EK irányelv 17a. cikke (3) bekezdésének a) pontjában említett termékértékesítés időpontja, valamint a vevő héaazonosító száma;
  - h) az adóalap, a termékek megnevezése és mennyisége, valamint a feltételek bármelyike teljesülésének időpontja és annak a 17a. cikk (7) bekezdése szerinti indokolása;
  - i. a visszaküldött termékek értéke, megnevezése és mennyisége, valamint a termékek visszaküldésének a 2006/112/EK irányelv 17a. cikke (5) bekezdésében említett időpontja.
- (2) A 2006/112/EK irányelv 243. cikke (3) bekezdésében említett azon nyilvántartásban, amelyet minden olyan adóalanynak vezetnie kell, akinek a javára „vevői készlet” konstrukció alapján termékértékesítés történik, a következő információkat kell szerepeltetni:
- a) a „vevői készlet” konstrukció alapján árutovábbítást végző adóalany héaazonosító száma;

- b) a neki szánt termékek megnevezése és mennyisége;
- c) a neki szánt termékek raktárba való beérkezésének időpontja;
- d) az adóalap, a részére értékesített termékek megnevezése és mennyisége, valamint a 2006/112/EK irányelv 17a. cikke (3) bekezdésének b) pontjában említett, Közösségen belüli termékbeszerzés időpontja;
- e) a termékek megnevezése és mennyisége, valamint az az időpont, amikor a termékeket az a) pontban említett személy utasítására elszállítják a raktárból;
- f) a megsemmisült vagy hiányzó termékek megnevezése és mennyisége, valamint az az időpont, amikor a raktárba korábban beérkezett termékek megsemmisültek, elvesztek vagy azokat ellopták, vagy az az időpont, amikor a termékek megsemmisülését vagy hiányát megállapították.

Amennyiben a termékeket „vevői készlet” konstrukció alapján olyan raktárengedélyesnek fuvarozzák vagy adják fel, aki nem egyezik meg azzal az adóalannyal, akinek a részére a termékértékesítést szánják, az utóbbi adóalany által vezetett nyilvántartásban nem kell feltüntetni a c), az e) és az f) pontban említett információkat.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2020. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben,

a Tanács részéről
az elnök

TERVEZET

A TANÁCS RENDELETE

a 904/2010/EU rendeletnek a „vevői készlet” konstrukció helyes alkalmazásának nyomon követése céljából történő információcsere tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 113. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek részére való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére¹⁹,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²⁰,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

---

¹⁹ HL C [...], [...], [...]. o.

²⁰ HL C [...], [...], [...]. o.

- (1) Annak érdekében, hogy megfelelően nyomon lehessen követni a „vevői készlet” konstrukcióval kapcsolatban a 2006/112/EK irányelvbe beillesztett egyszerűsítés alkalmazását, a tagállamok illetékes hatóságai számára automatikus hozzáférést kell biztosítani az adóalanyoktól összegyűjtött, az ilyen ügyletekkel kapcsolatos adatokhoz.
- (2) Figyelembe véve, hogy az e rendeletbe beillesztett rendelkezések az (EU) [...] tanácsi irányelv²¹ által bevezetett módosításokból erednek, helyénvaló, hogy ezt a rendeletet az említett módosítások alkalmazása kezdőnapjától kelljen alkalmazni.
- (3) A 904/2010/EU rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 904/2010/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 21. cikk (2) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) a b) pontban említett termékértékesítéseket és szolgáltatásnyújtásokat végző személyek héaazonosító száma, valamint azoknak a személyeknek a héaazonosító száma, akik a 2006/112/EK irányelv 262. cikkének (2) bekezdésével összhangban információt nyújtottak be az a) pontban említett, héaazonosító számmal rendelkező személyekkel kapcsolatban;”

---

²¹ A Tanács [...] -i (EU) [...] irányelve a 2006/112/EK irányelvnek a hozzáadottértékadó-rendszer egyes szabályainak harmonizálása és egyszerűsítése tekintetében történő módosításáról, valamint a tagállamok közötti kereskedelem adóztatására vonatkozó végleges rendszer bevezetéséről (HL L [...]).

b) az e) pontban a bevezető szöveg helyébe a következő szöveg lép:

„e) a c) pontban említett egyes személyek által a más tagállamban héaazonosító számmal ellátott személyek és a 2006/112/EK irányelv 262. cikkének (2) bekezdésével összhangban információt benyújtott személyek javára teljesített, a b) pontban említett termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások összértéke, az említett személyek héaazonosító száma és a más tagállamban héaazonosító számmal ellátott személyekkel kapcsolatban általuk benyújtott információk, az alábbi feltételek mellett:”

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2020. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben,

a Tanács részéről

az elnök